

gældende indkomstår. Denne form for beskatning vil støde på betydelige praktiske vanskeligheder, fordi det gældende beskatningssystem i øvrigt foreskriver en fællesopgørelse af avancerne. Det bliver således, som også antydtes i skitsen, nødvendigt at indarbejde komplicerede specialregler med hensyn til både 2.000 kr.-fradraget for aktier m.v. efter § 7, stk. 6, og 10 pct.-fradraget for fast ejendom efter § 7 A, stk. 6, i loven om særlig indkomstskat. Lignende vanskeligheder har man været nødsaget til at løse i relation til passiveringsbestemmelserne i § 33 A i det foreliggende lovforslag.

Skitsen kommer ikke nærmere ind på problemerne i forbindelse med beregningen af den særskilte skat. Det er derfor heller ikke muligt at sige noget sikkert om, hvorvidt det vil vise sig rigtigt, at skatten kan beregnes lige så let som passivposten efter lovforslagets § 33 A. Der kan dog næppe herske tvivl om, at bobehandlingen vil blive vanskeliggjort i væsentlig grad gennem de skitserede særregler for fast ejendom og aktier m.v. Det er sikkert også tvivlsomt, om disse særregler vil kunne tilpasses til det institut vedrørende forhåndsbesked i skatte-spørgsmål, som det er tanken at etablere.

Skattegælden, der omfattes af henstanden, vil ved fordelingen ikke uden videre blive medregnet til pari værdi. Ved siden af den særlige passiveringsordning efter § 33 A i lovforslaget vil skifteretterne således komme til at tage stilling til kursfastsættelsen på skattegælden, som er omfattet af en henstandsordning.

Der kan ikke herske tvivl om, at en dødsbobeskatning efter de skitserede retningslinjer vil blive meget vanskelig at administrere. De i forvejen temmelig komplicerede

beskatningsregler suppleres efter skitsen med et særligt sæt skatteberegningsregler og en henstandsordning, der bliver vanskelig at overskue for såvel boerne som for skifteretterne. Selve henstandsordningen, der i et vist omfang vil komme til at bero på skønsmæssige afgørelser (for spekulationsaktiver skal afgørelsen således bero på, om der er særlige grunde, som taler for henstand, jfr. skitsens punkt 2 d), vil kræve et ret omfattende administrationsapparat.

Efter skitsen skal skatten betales, hvis aktivet afhændes i henstandsperioden. Denne regel må formentlig følges op med regler om adgang til genanbringelse. Dette gør imidlertid ordningen vanskelig at arbejde med, og det synes i det hele taget klart, at henstandsinstituttet vil kræve et ikke helt ubetydeligt kontrolapparat.

Efter skitsen skal renterne af de skyldige skatter tilgå virksomhedens sociale fonds. Hvor der ikke er en sådan fond, anvendes renterne til sociale formål i virksomheden efter bestemmelse i virksomhedens samarbejdsudvalg. Skitsen savner regler om, hvorledes renterne skal anvendes, når virksomheden ikke har noget samarbejdsudvalg. I virksomheder med mindre end 50 ansatte vil der efter den almindelige overenskomst mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening ikke kunne oprettes samarbejdsudvalg, medmindre parterne opnår enighed derom. Skitsen løser i øvrigt heller ikke spørgsmålet om, hvordan midlerne skal anvendes, når virksomheden kun beskæftiger ejeren selv eller ganske få personer (eventuelt tilhørende ejerens familie). Det sidste spørgsmål vil især have betydning for landbrugsejendomme og lignende.